

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 124779

гр. София, 16.12.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 74 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА Частно гражданско дело № 20221110166330 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 417 ГПК.

Образувано е по заявление на А. Й. Я. срещу К. Я. Д. за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по чл. 417 ГПК за вземане, произтичащо от запис на заповед издаден на 18.03.2022 г. в гр. София.

След преценка допустимостта и редовността на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК съдът намира следното:

Заповедното производство е уредено като строго формално, поради което в хипотезата на чл. 417 и сл. ГПК съдът следва да установи, че вземането на молителя се основава на някой от актовете, посочени в нормата; той да е редовен от външна страна и да удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника; искането да не противоречи на закона и добрите нрави; длъжникът да има постоянен адрес или седалище на територията на Република България и обичайно място на дейност на територията на страната.

В конкретния случай заявлението е допустимо, а Софийски районен съд е родово и местно компетентен да го разгледа и да се произнесе по същество, доколкото съгласно чл. 411 ГПК, това е съдът по постоянния адрес на длъжника.

Разгледано по същество обаче искането за издаване на заповед за изпълнение е неоснователно по следните съображения:

Подаденото заявление се основава на приложен запис на заповед, в който случай съдът дължи проверка дали същият отговаря на изискванията за форма и съдържание, както и дали удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника. Съгласно изискванията на чл. 535 ГПК записът на заповед съдържа 1. наименованието „запис на заповед“ в текста на документа на езика, на който е написан; 2. безусловно обещание да се плати определена сума пари; 3. падеж; 4. място на плащането; 5. името на лицето, на което или на заповедта на което трябва да се плати; 6. дата и място на издаването; 7. подпис на издателя. От отбелязванията в процесния запис на заповед не е ясно лицето, което е задължено по ценната книга. От една страна в представената ценна книга е посочено, че издател на същата е К. Я. Д., а от друга страна е посочено, че сумата по записа на заповед е **платима от А. Й. Я.** – посочена и като поемател по записа на заповед. Констатираното противоречие разколебава удостоверителната сила на приложения документ по чл. 417, т. 3 ГПК, а изводите на съда по чл. 418, ал. 2 ГПК трябва да са извлечени изцяло от **недвусмисленото съдържание на документа, а не да се налага тълкуването му** (в този смисъл Определение № 426/16.07.2009 г. по ч.т.д. № 332/2009 г., I ТО, ВКС).

При това положение съдът следва да откаже издаването на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК за заявената сума от 5900 лева.

Така мотивиран, СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ заявление вх. № 268122 от 02.12.2012 г. за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист, подадено от А. Й. Я., ЕГН *****, срещу К. Я. Д., ЕГН *****.

Разпореждането може да бъде обжалвано с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от съобщаването му на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____